

Sinto szentély kalauz

府 山中宏晃 利恭

東京都足立区中央本町 株式会社孫八

高崎市並榎町二四七 鈴木智裕・仁祥・友佳子
都大田区東嶺町二五ノ九 花柳壽恵 幸

三重県津市高野尾町一七八一番地 井ノ口正幸

山梨県都留市桂町 小保徳造 孝彦

大阪府東区森ノ宮 森本鋼材株 森本茂 念

// Hirotaka

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

大阪府北区東天満 森本鋼材株 森本茂

平成十九年八月吉日建之
平成十六年十月吉日建之
平成十八年十一月吉日建之
平成十八年三月吉日建之

Akár Japán, akár az animék vonatkozásában gondolkodunk, nem mehetünk el szó nélkül a szentélyek mellett. Elkerülhetetlen a találkozás egy híresebb építménnyel, ha képet keresünk, olvasunk, vagy animét nézünk. De milyenek is ezek a szentélyek, milyen elengedhetetlen részei vannak, és egyáltalán mit kell ott csinálni? Ez a cikk ezekre a kérdésekre szeretne választ adni.

Források:

japan-guide.com
Japan National Tourism Organization
KCP International Japanese Language School
Wikipédia

Mielőtt belemerülnénk a témába, egy fontos különbséget kell kiemelnünk. Ez pedig a buddhista templomok és a sintoista szentélyek megkülönböztetése. Bár építészeti stílusuk eléggé összeforrt az évszázadok alatt, funkciójuk azonban más. A sintoista szentélyekbe főként saját jó szerencsét kérnek vagy hálát adnak eddigi jó életükért az emberek, sokan az esküvőket is e vallás szerint tartják. A buddhista templomok a halál utáni élet tiszteltetésére szolgálnak. Az emberek itt imádkoznak őseikért és a temetések is buddhista szertartás szerint történnek.

A sintoizmus jegyében épült szentélyek a kamik, azaz a sinto istenségek lakhelyei és imádásuk színtere. A kamit megtestesítő szent tárgyak a látogatóktól elzárva, egy belső kamrában kerülnek elhelyezésre. Az emberek, ha ellátogatnak ide, akkor általában az adott szentély kamija felé mutatnak tiszteletet, vagy jó szerencséért imádkoznak. Ezenkívül különleges ünnepek alkalmával megnövekszik a szentélyek látogatottsága. Animékben sokszor találkozunk ilyen epizódokkal, melyek rendszerint nagyon hangulatosak. Ilyen esemény az új év, a setsuban (a japán tavasz kezdete), a shichigosan (3, 4, 5 évesek ünnepe) stb.

Továbbá, ha egy fiatal párnak gyermeke születik, azt a születés után néhány héttel elviszik egy szentélybe.

Mi kell egy sinto szentélyhez?

Az első és legfontosabb, szinte mindenki számára összetéveszthetetlen építmény a **torii kapu**. A jellegzetes kapu többnyire a szentély bejáratához vezető úton van elhelyezve, (persze máshol is lehet) számuk egytől felfelé változó. Többféle anyagból készülhet és a színe is változó, de közsímet a narancsra és feketére festett torii.

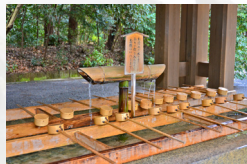

A szentély bejáratát őrizni kell. Erre való a **komainu**. Ezek a szobrok általában kutyát vagy oroszlánt mintáznak. A Heian-korban (794–1185) honosodott meg a szigetországban, Indiából eredeztethető, ahonnan Kínába, majd Koreán át érkezett meg Japánba. Anyaga lehet fa, bronz vagy kő. Könnyen felismerhető göndör sörényéről, izmos testfelépítéséről. A két komainu közül az egyiknek a szája nyitva van, míg a másíknak zárva. Ez a jin-jang szimbólumot képviseli. Továbbá a komainuk az „Om” misztikus

szótag tagjait szimbolizálják, mely a hinduizmus alapmantrája, a teremtés-kor elhangzott szó. A nyugati mitológiákban a komainu jelképrendszere az alfa és omega megtestesítője.

Amit szerintem mindenki ismer az a kút, aminél hosszú nyelű kanalak találhatók. Ez a **temizuja**, ahol kezünket és szánkat tudjuk megtisztítani. Mindenképp meg kell tenni, mielőtt belépünk a szentély központi csarnokába. Kicsit hasonló ez a keresztény templomokban elhelyezett szenteltvízes edényhez. A szentély bejáratának közelében található, egy tető alá elhelyezett kút vagy medence, ahol folyamatos a vízellátás.

Néhány szentély udvarában egy színpadot is találunk, amit bungaku tánc-padot né előadásokhoz szoktak használni.

„Az emberek, ha ellátogatnak ide, akkor általában az adott szentély kamija felé mutatnak tiszteletet, vagy jó szerencséért imádkoznak.”

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

A szentély főépületének belső tere kétféle van oszta. Ez nem feltétlen jelent fizikai szétválasztást. A főcsarnok belső részében található a fentebb említett szent tárgy, míg az áldozó térben a látogatók imádkozhatnak.

Az **ema** is többeknek ismerős lehet, ez az a fatábla, amire a látogatók a kívánságukat írhatják rá és ezt a szentélyben hagyják, remélve, hogy beteljesedik. A legtöbb ember jó egészséget, szerelmet, jó üzletet, sporteredményt vagy sikeres vizsgát kíván. Egy ema elkészítése nem igényel nagy tudást. Nincsenek megkötések. A kívánságunkat írhatjuk a hátuljára, vagy az elejére.

Az ema a „kép” és a „ló” kandzsjából tevődik össze. A lovat az istenek közlekedési eszközének tekintették. A Nara-korszakban (710-794) a jó szerencse egyik biztosítója volt. Azonban akkoriban nem minden garázsban álltak lovak, ezért az emberek inkább papírból, agyagból vagy fából készítették lovat formázó szobrot és azt vitték magukkal. Később ebből alakult ki a fatáblára rajzolt ló.

A Muromacsi-korban (1333-1573) a ló mellett más állatok is megjelentek a fatáblákon. Az ezt követő Azucsi-Momojama-korszakban (1573-1603) – ami már a hadakozó tartományok és Oda Nobunaga kora – komoly művészetté vált az Ema készítés. Kialakultak az ema falak, ahol a legjobb műveket lehetett megtekinteni, ez a mai művészeti galériának felel meg.

A jó szerencse kérése az Edo-korban (1600-1868) vált általánossá. Azóta pedig bármi megengedett, a cuki állatoktól kezdve az animefiguráig, bármilyen díszítésű és formájú emát használhatunk.

„...akkoriban nem minden garázsban álltak lovak, ezért az emberek inkább papírból, agyagból vagy fából készítették lovat formázó szobrot...”

Ha már megemlítettük a szerencsét, jóslhatunk is magunknak az **omikudzsi** segítségével. Ezeket a lapokat véletlenszerűen lehet kihúzni, és olyanok vannak ráírva,

mint a „nagy szerencse”, „rossz szerencse” stb. Biztos látott ilyet mindenki valamelyik animében, amikor egy dobost megráznak, abból egy számmal ellátott papálcika jön ki, és az ehhez tartozó számú fiókból kell kivenni a papírt. Ez a tradicionális módszer, de manapság kezd elterjedni, az egyszerű véletlenszerű laphúzás. Az omikudzsi továbbá tájékoztat az egészségről, munkáról, szerelmről. Olvasása viszont igazi kihívás,

mert általában régies versformájú. Hagymány még, hogy a papírt egy fenyőfára kötik, ekkor a jó szerencse valóra válik, míg a rossz szerencse elszáll. Azonban nincs mindenhol fenyő, ezért vagy másfajta fára vagy erre épített állványra lehet kötni a papírokat. A Muromachi-korszakban a sógunt is omikudzsi segítségével választották ki. Végül még egy fontos kellék, a **simenava**. Ezt is mindenki láthatta már, például az Inuyashában elég fontos szerepet is kap. Ez

egy kötél, amiről cikk-cakkban vágott papír lóg le. Ezzel szottak körbekeríteni szent fát, követet, vagy torii kapukat. Amit ezzel körbevesznek az szent terület, az istenek birodalmához tartozik.

Ezeken kívül még sokféle kiegészítő építmény, épület található egy sintó szentélyben. Ilyenek a raktárak, a szerzetes háza stb.

Mit tegyünk egy sintó szentélyben?

1. Haladj át a torii kapun.

A szentély méretétől függetlenül, mindig találunk a bejárat előtt legalább egy torii kaput. Ez a kapu jelzi a megszentelt föld és a fizikai világ határát. Ha átlépünk a kapun, akkor már a helyi kami fennhatósága alá kerültünk. Mára a torii előtti meghajlás vált bevett szokássá. Valamint nem illik sem a kapu, sem az utána való út közepén haladni, mert ott a kami közlekedik, és ha elálljuk az útját, akkor mérges lesz és oda a szerencsének. Látogatásunk során valamelyik oszlop oldala felé orientálódva lépjünk be a területre (főként baloldalra szokás).

2. Kezünk és szánk megtisztítása

A temizuya pavilonban a víztároló medencét találjuk, itt kell végrehajtani a misogit azaz a rituális tisztálkodást. Az ember, csak testét és lelkét megtisztítva léphet az istenség elé. Régebben ezt meztelenül végezték az emberek, egy közeli természetes vízforrásnál. De mára ez is – talán érthető módon – egyszerűsödött. Mindössze a kezünket és a szánkat kell megmosni. Fontos, hogy ne igyunk a vízből, nem azért van ott.

- Meg kell fogni a hosszú nyelű kanalat a jobb kézben és leöblíteni a balt. Aztán ugyanezt fordítva, hogy a jobb kezünket is letisztítsuk.

- Ezután a bal kezünkben fogjuk a kanalat, és a szánkhoz emelve leöblítjük azt. Az edényt soha ne érintsük a szánkkal. Jó

megoldás, hogy a kezünkbe öntünk egy kis vizet és úgy mossuk a szánkat. Többen csinálják úgy is, hogy szájukba veszik a vizet, majd kiköpi azt.

- Ha maradt víz, akkor azt kiöntjük.

„Mindössze a kezünket és a szánkat kell megmosni.”

3. Az oltárnál meghajlás és taps

- Általában egy 5 jenes érmét szokás dobni a szaiszenbako nevű gyűjtődobozba, amit minél csendesebben illik megtenni. Az érme áldozat az istenségnek.

- Majd ha van csengő, akkor csengessünk egyet a kaminak. (Ha nincs, akkor ez kimarad.)

- Ezután jön két meghajlás, majd tapsolunk kettőt. A taps vidámságot és megbecsülést jelent. Kifejezi azt a boldogságot, amit érzünk, hogy találkozunk a kamival.

- Végül egy meghajlás következik.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Legnépszerűbb szentélyek

Fusimi Inari:

Kiotótól délre található és legnagyobb látványossága, a több ezer vörös torii kapu, melyek magánemberek és vállalatok adományát jelképezve gyűltek össze az évek alatt, mindegyiken megtalálható az adományozó neve. A legkisebbek 400 000 jen, míg a nagyobbak az egymillió jen feletti adománynak felelnek meg. A főépületek mögött húzódó hálózat a cédruserdőbe és a szent Inari-hegyre vezet minket, mely 233 méter magas. A hegyre vezető út körülbelül 2-3 óra, de több is lehet, ha elkavarodunk az erdőben, mivel több kisebb szentély, szobor és torii kapu vonhatja el a figyelmünket. A hegy teteje

felé haladva a torii kapuk sűrűsége csökken és csodás panoráma tárul elénk Kiotóra és környékére. A Fushimi Inari az egyik legfontosabb szentély, itt lakik Inari a rizs kamija. 711 körül épült, hivatalos ünnepe két héttel tart április végén. A szentély bejáratánál a Romon kapu áll, melyet 1589-ben Tojotomi

Hidejosi adományozott a szentélynek. Több kisebb éttermet is találunk a környéken, ahol népszerű az aburaage vagy sült tofu, ami a rókák kedvence. A rókák a szentély fontos kellékei, rengeteg szobrot láthatunk, mivel ezt az állatot Inari hívívőjeként tartják számon.

Icukusima:

Icukusima szigetén található a Szeto-beltengeren, körülbelül egy óra Hirosimától. A helyiek azonban Mijadzsimának, szentély szigetnek nevezik. Leghíresebb része, amit bizonyára sokan láttak már, az „úszó” torii kapu. A szentély legnagyobb érdekessége, hogy – mint Velence –

vízre épült. A szentélyt végigjárva rendkívül domináns lesz a tengeri panoráma. Figyelni kell azonban az árapály alakulására is. Áradáskor a magasabb víz miatt olyan a szentély és a kapu, mintha lebegne a víz felett.

Kimondottan festői látvány. Míg apálykor, a víz visszahúzódik az öbölből és száraz lábbal közelíthetjük meg a toriit.

A sziget legmagasabb pontja a Miszen-hegy, melyet már a 6. században is szentként tiszteltek az emberek. 1168-ban, Taira no Kijomori építette a szentélyt, aki klánjával itt telepedett le. Naplementekor a szentély és a torii kapu is ki van világítva, így a rjokanokban megszálló vendégeknek

páratlan látványban lesz részük egy esti séta alkalmával.

Tosogu:

Itt található Tokugava Iejaszu sírja. Maradványait ereklyeként, Tósó Daigongen istenségként őrzik. Iejaszu alapította a Tokugava sógunátust 1600-ban, ami 1868-ig fenn is maradt. A szentélyt Iejaszu fia Hidetada alapította, ám ekkor még csak egyszerű ma-zuóleum volt. A ma látható formáját Iejaszu unokája, Iemicu építtette. A szentélyhez több mint egy tucat, páratlanul gazdagon díszített épület tartozik. A díszítőelemek közül kiemelkednek az arany levelek, melyek csak itt találhatóak meg. A Tosogu szentély sintóista és buddhista jegyeket is visel magán. Ez azért fontos, mert a két vallást a Meidzsi-restauráció idején szétválasztották. Ennek következtében a buddhista jegyeket az ország valamennyi sintó szentélyéből eltávolították, és fordítva. Ám ez a Tosogunál lehetetlen volt. A szentély jelenleg a felújítás utolsó szakaszában tart, ami 2019-re fejeződik be.

Érdeemes megnézni az ötemeletes pagodát, sajnos a belső része csak ritkán látogatható. Másik híres építmény a Jomeimon kapu. Ez Japán legdíszesebb épülete, fantasztikus és páratlan.

A Hondzido csarnok önnön szépségén kívül a mennyezetére festett „Üvöltő sárkány” című festmény miatt is érdekes. Nevét azért kapta, mert a különleges akusztikának köszönhetően, ha két fadarabot összeütnek a papok, akkor fényes csengő hang hallatszik.

A Jomeimon kapu mögött található a központi csarnok, ahol imádkozhatunk. A Tosogu lejaszu szellemén kívül még Tojotomi Hidejosi és Minamoto Joritomo lelkéit is őrzi. A főépülettel jobbra található a Szakasitamon kapu, amin át lejaszu mauzóleumát tudjuk elérni.

Ise Dzsingu:

Ez a szentély két részből áll. A külső a Geku, amely a 3. században épült és itt lakik Tojouke a ruhák, a ház és az étel kamija. A belső, a Naiku, ami később az 5. században épült fel, itt maga Amateraszu, a nap istennője lakik. A két szentély pár kilométerre található egymástól, sűrű erdővel borított környezetben. Az Ise szentélyek teljes

egészében japán stílus jegyeit viselik magukon, környezete egyszerűen fantasztikus, szintisza természet. Magas fák, kavicsos út, és az épületek is csak minimálisan festettek. A szentélyeket húszévente újíttják fel, a legutóbbi 2013-ban ért véget. A Gekunál létesült a Szengukan múzeum, melyben a két szentélyről tudhatunk meg érdekes

információkat. A szentélyekben tilos a fényképezés, csak kívülről lehet megörökíteni.

Izumo Taisa:

Simane prefektúrában található Izumo városában. Sajnos nincsenek biztos források arra, hogy mikor épülhetett, de krónikák szerint már a 700-as években állt. Így mindenképpen ez Japán egyik legöregebb szentélye. Már a korai időkben is rendkívül kiemelt helynek számított és a legerősebb klánok uralták. A főkami Okuninusi no Okami, aki Japán szigeteit teremtette, továbbá a jó kapcsolatok és a házasság istensége. Ez olyannyira fontos tisztség, hogy az ide látogatók nem kétszer tapsolnak, ahogy azt

korábban írtam, hanem négyszer. Kétszer magukért és kétszer a partnerükért.

Úgy tartják, hogy minden évben a 10. holdhónapban (korábban ez többnyire novemberre esett, a Gergely-naptár átvétele óta októberben), a nyolcmillió sintó isten eljön az Izumo Taissäba. Ezért ez a hónap speciális elnevezést kapott. Izumóban az „istenségek hónapja”, míg máshol „istenség nélküli hónap”. Ilyenkor rendezik meg a Kamiari fesztivált is.

A bejárati torii kapun áthaladva egy boltokkal és éttermekkel teli úton kell végigmenni, mire elérjük a szentély tényleges bejáratát jelző torii-t.

Utána a Macu no Szando úton haladunk tovább, melyet fenyők választanak háromfelé. Itt is valamelyik szélső utat választjuk. Sétánk végén egy bronz torii vár minket. A szentély minden épülete fából készült és Izumóban kimondottan fontos a simenava, a szent kötél. Több épületnél is találkozhatunk ezzel a tárggyal, ami meghatározza az isteni jelenlétet az emberi világban.

Az Izumo Taisa főépülete 24 méter magas és ezzel a legmagasabb szentélyépület Japánban. Eredetileg ugyan magasabb volt, de 1744-ben átalakították az épületet. Fontos kiemelni még két hosszúkás faépü-

letet, melynek neve Dzsukusa. Itt laknak a kamik, mikor az éves tanácskozásra jönnek. Az Izumo Taisát 60 évente renoválják, a mostani felújítási szakasz 2016 márciusában fejeződik be teljesen. A szentélyben helyet kapott egy kisebb múzeum is, ahol különféle dokumentumok, festmények vannak, amik művészek szemével mutatják be, hogy nézhetett ki az Izumo régen. Mindazonáltal igazi múzeum is van nem messze a szentélytől.

Nacsi Taisa:

Ez a szentély egy nagy vallási terület része, ahol a buddhizmus és sintoizmus együtt létezését és egymásra hatását figyelhetjük meg. Kumano régióban található és itt van még Japán legmagasabb vízesése, a 133 méter magas Nacso no Taki. A Nacsi Taisa szintő szentély, de közvetlenül mellette áll a Szeigantodsi buddhista templom, amihez egy háromemeletes pagoda is tartozik. A buddhizmus 6. századi megjelenésekor hamar sikerült megtelepednie Kumában, ahol kitűnő szimbioziz-

ban élnek azóta is.

A Nacsi Taisa a Kumano Kodo záródóút egyik állomása. Az erdei környezetben 600 métert kell felfelé megtennünk a szentély bejáratáig.

Ez a hat szentély Japán leglátogatottabb szintő építménye. Ezek egyikét mindenképp érdemes meglátogatni, ha a szigetországbán járunk. Fontos, hogy ne felejtjük el azokat a szokásokat és viselkedési formulákat, amiket e cikkben leírtam. Ha ezeket betartjuk, nem érhet minket nagy meglepetés és garátlán felejtethetetlen élményben lesz részünk.

A következő számban, a Buddha templomokról fogok hasonló felépítésű cikket írni.

